

Yayına Geliş Tarihi:15/04/2021
Yayına Kabul Tarihi:05/05/2021
Online Yayın Tarihi:06/05/2021

Meriç Uluslararası Sosyal ve Stratejik
Araştırmalar Dergisi
Cilt: 5, Sayı: 12, Yıl: 2021, Sayfa: 40-52
ISSN: 2587-2206

GEORGE CAITLIN'İN RESİMLERİNDE KIZILDERİLİLER

Ufuk ÇETİN¹

Özet

Bu makalenin amacı Amerikan Kızılderililerini detaylı olarak ilk defa araştırıp kaydeden George Catlin'i tanıtmaktır. George Caitlin 1796 yılında Amerika Birleşik devletlerinde doğmuş ve 1872 yılında ölmüş bir avukat, ressam, yazar ve özellikle eski Batı'da Amerikan yerlilerinin portreleri üzerine uzmanlaşmış bir gezgindir. Kendi kendini yetiştiren bir sanatçı olan George Catlin, Amerikan Kızılderili konularını ve ortamlarını kaydetmek için Batıya giden ilk ressamlardan birisidir. Kendi türünün en büyüğü olan yerli halkları ve sahneleri tasvir eden resim koleksiyonu, çok sayıda Amerikalı ve Avrupalıya Amerikan sınırlarına ve komşularına yönelik yeni bir bakış açısı kazandırmıştır. Catlin, sanat kariyerine Philadelphia'da minyatür ve portre ressamı olarak başlamış, ancak Plains Kızılderililerinden oluşan bir grupla karşılaşması bütün hayatını değiştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: 19. Yüzyıl, Kültürel Çalışmalar, George Catlin, Amerikan Yerli Sanatı, Kızılderili Sanatı

RED INDIANS IN GEORGE CAITLIN PAINTINGS

Abstract

The purpose of this article is to introduce George Catlin, who first studied and recorded American Indians in detail. George Caitlin is a lawyer, painter, writer, and traveler specializing in portraits of Native Americans in the old west, who was born in the United States in 1796 and died in 1872. George Catlin, a self-taught artist, was one of the first painters to go west to record American Indian subjects and environments. Depicting indigenous peoples and scenes, the largest of its kind, the painting collection exposed many East Americans and Europeans to a new perspective of the American border and its inhabitants. Catlin began his artistic career as a miniature and portrait painter in Philadelphia, but his encounter with a delegation of Plains Indians changed his life.

Keywords: 19th Century, Cultural Studies, George Catlin, American Native Art, Red Indians Art

¹ (Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi), ucetin@nku.edu.tr ORCID no: 0000-0001-5102-8183

GİRİŞ

Günümüzde ırklarla ilgili klişelerden bahsetmek oldukça güçtür. Bir araştırma konusu olarak klişeleştirme yazar tarafından tarihsel olarak sunulabilir ancak uyandırdığı duygular fazlasıyla günümüze aittir. İmaj, stereotip veya yapı gibi terimleri ırklarla ilgili olarak kullansak da aslında aynı şeyden bahsedildiği düşünülebilir. Açıkça kastedilen; bir grup içindeki tüm bireyleri karakterize etmeye hizmet eden, belirli bir grup hakkında oluşan fikirlerdir. Temel kural, bu tür fikirlerin her zaman kendine hizmet etmesidir. Bu durum o fikirleri savunan grup ya da grupların çıkarlarını destekler ve o grup ya da grupların üzerinde hareket ettiği gerçekliği oluşturur.

Amerikan Kızılderilisi fikrinin tarihsel olarak önemli olduğu gerçeği günümüzde anlaşılmaktadır. On dokuzuncu yüzyılda Kızılderili politikasını şekillendirenlerin tutumları açıkça ortaya çıkmaya başlamıştır. İster 1830'larda Doğu kabilelerinin ortadan kaldırılması, ister 1850'lerde başlayan izolasyonculuk veya 1880'lerde topraklarının tahsisi ve asimilasyon konuları olsun, Kızılderili politikası, arkasındaki fikirlerin farkında olmadan tam olarak anlaşılammaktadır. Edebiyat ve görsel sanatlar, Kızılderililer hakkında on dokuzuncu yüzyıl varsayımlarını açıklayan birer kılavuz gibidir.

Bu varsayımlara göre; Kızılderililer geleneksel olarak iki "türe" ayrılırlar:ilki asil diğeri ise sıradan olanlar olmak üzere.Kızılderili bir kadın ya bir prenses ya da bir ayyaş gibi görülürdü.Kızılderili bir erkek ise takdire şayan bir cesur ya da kıvrak zekalı bir savaşçı olarak kabul ediliyordu. Avrupalıların Amerikan yerlileriyle olan ilk temaslarına dayanan bu saygıdeğer imgeler, Amerikalı yazar James Fenimore Cooper'ın (1789-1851) 1826 tarihli "Mohikanların Sonu" adlı romanında en etkili edebi ifadelerini buldu. Cooper, romanında kabile ve birey tarafından iyiyi ve kötüyü, soylu Delawares Uncas ve babası Chingachgook'u, kötü Hurons Magua ve "kanlı kafalı cehennem köpekleri" ile kişileştirdi (Blaine, 1995,30). Konu hakkında, Cooper'ın romanından bağımsız bir uyarlama olan 1992 tarihli Daniel Day-Lewis filmi olan "Son Mohikan" dan ilginç bilgiler edinilebilmektedir. Film, 1990'da En İyi Film Akademi Ödülü'nü kazanmış ve izleyicilerin favorisi olmuştu. Cooper'ın kendi Natty Bumppo'una uygun sempatik bir beyaz kahramanın yanı sıra, "iyi" Kızılderililer (her zaman çok asil Lakotalar) ile "kötü" Kızılderililer arasında yüz boyalarıyla onları gösteren kötücül Pawnees'ler) ile keskin bir tezat oluşturmaktadır.

Asil ve aşağılık vahşi arasındaki keskin zıtlık, ortak paydalarını gizlemektedir. Vahşet, medeniyetin altındaki bir sosyal gelişme durumuna ve bazı tahminlere göre barbarlığa işaret ediyordu (Conn, 2004,26). Dönemin özelliklerine göre insanlar şöyle düşünüyordu: vahşet medeniyetten daha kötü olduğu için ve vahşete başvuran insanlarda akıl yürütme yeteneği zayıf olduğundan; bir vahşi, uygar bir insandan doğal olarak daha aşağılıktı. Soylu vahşiler, bazı özelliklerinden dolayı takdir edilebilirdi ve alçak vahşiler, acımasız ve kanlı fikirlere sahip oldukları için pişmanlık duyabilirdi, ancak her birinin kaderi aynıydı. Zamanla her ikisi de medeniyet olarak, evrensel ilerleme yasasına uygun olarak, yerinden edilerek vahşilik tamamen yeryüzünden kaybolacaktı.

Yönetmeni Kevin Costner olan 1990 tarihli *Dances with Wolves* (Kurtlarla Dans) En İyi Film dahil 7 Akademi Ödülü kazanmış bir filmidir. Bu filmde acımasız kaderden habersiz bir kültür olan Kızılderililerin başka bir kültür tarafından yokedilişi izleyicilere sunulmaktadır.

Bahsi geçen film Dönemin Amerikan halkının Kızılderililerle ilgili düşüncelerini yansıtmaya açısından oldukça ilgi çekicidir. Amerikalılara göre uygarlaşmadıkları sürece, asil ya da sıradan Kızılderililer için uzun vadeli bir umut beslenmiyordu. (Cooper, 2003,19). Çünkü medeniyet vahşilikle karşılaştığında işleyen başka bir yasa vardı, ahlaksızlıklar ve erdemler yasası. Beyaz medeniyetle yüzleşirken, Kızılderililer erdemlerini bağımsızlık, misafirperverlik, cesaret gibi erdemlerini yitirdiler ve yalnızca ahlaksızlıklarını korudular. Daha da kötüsü Beyazlara göre, medeniyetin erdemlerini görmezden gelerek var olan durumda medeniyetin ahlaksızlıklarını da eklediler. Vahşi ahlaksızlıkların ve medeni ahlaksızlıkların bu ölümcül kombinasyonu, Kızılderililerin yok olmasını sağladı

1. CAITLİN VE İLK YILLARI

George Catlin (Resim,3) 26 Temmuz 1796'da Wilkes-Barre, Pa'da doğdu. Emekli bir avukat olan babası onu 1817'de hukuk okumak için Connecticut'a gönderdi. İki yıl sonra Wilkes-Barre'de hukuk eğitimi almaya başladı. Ancak George resim, doğa tarihi ve Yerli Amerikalılarla daha çok ilgilendi ve 1821'de kendi kendine portre resim yapmayı öğrenmişti. 1823'te Philadelphia'da minyatürler yaptı ve Uzak Batı'dan Yerli Amerikalılardan oluşan bir heyeti görünce tarihçi olmaya karar verdi. Daha sonra Catlin'e birçok yönden yardım eden Vali DeWitt Clinton'ın portresini yapmak için New York, Albany'ye gitti. Valinin konağına sık sık gelen Catlin, 1828'de evlendiği Clara Bartlett Gregory ile orada tanıştı. (Dippie,1985,43).

Ressam ve avukat olan George Catlin (1796-1872), 1820'lerde ovalarda yaşayan Kızılderililerin yaşamını ve kültürünü kaydetmeyi kendi hayatının işi haline getirmeye karar verdi. 1830'da Catlin, Missouri Bölgesi valisi General William Clark'ı, St. Louis'deki Kızılderili işlerinden sorumlu müfettişi ve Meriwether Lewis'le birlikte 1804 seferinin ünlü lider William Clark'ı ziyaret etti. Clark, Catlin'in akıl hocası oldu, ona Kızılderili müzesini gösterdi, onu American Fur Trading Co. ile tanıştırdı ve Plains kabilelerini ziyarete götürdü. 1832'de Catlin, Yukarı Missouri Bölgesi boyunca 2.000 milden fazla uzanan destansı bir yolculuk yaptı (Truettner, 1970: 33). St. Louis, 1830 ile 1836 yılları arasında katıldığı beş yolculuk Catlin'in operasyon üssü oldu ve sonunda 50 kabileyi ziyaret etti. 1830'larda, birden fazla batı yolculuğunda George Catlin, 500'den fazla resimden oluşan bir koleksiyon olan bir "Kızılderili Galerisi" oluşturmasına olanak sağlayacak çizimler, eskizler ve notlar topladı. On yılın sonunda, Amerika'nın yerli halkının en ünlü ressamı olarak tanınacaktı. Catlin, Beyaz Bulut'un portresini, Iowa'nın şefi gibi çalışmalarıyla, "Kızılderili Galerisi"nin Avrupa turunu tanıtmak için Fransa'daki sanatçıya katıldığında yaptı. Tur, Iowa'nın Kral Louis Philippe'den önce sahne aldığı Paris'te bir durağı da içeriyordu.

Ünlü Red Jacket, Catlin için poz veren ilk Kızılderili oldu. Sanatçı, sonraki dört yıl boyunca zamanını, portreler (Resim,1,8,9,10,11) ve Amerikan Yerlileri'ni (Resim,2,3,5,6,7) konu alan resimler arasında paylaştırdı. Sonunda bir portreci olarak kazançlı kariyerinden vazgeçti ve 1830'da Amerikan Yerlileri medeniyet tarafından değiştirilmeden önce çalışmak ve tasvir etmek için St. Louis'e gitti (Dippie, 1990,31). Çok zor şartlar altında yedi yıllık sıkı çalışmanın ardından amacını gerçekleştirdi. İlk iki yıl boyunca, Kızılderili Bölgesi valisi General William Clark ile konuşmak için St. Louis'e gelen kabile delegelerinin portrelerini yaptı. 1832'de, buharlı gemiyle Missouri Nehri'nin 2.000 mil yukarısına gitti, daha sonra Teksas'a ve ayrıca Yukarı Mississippi bölgesine bir gezi yaptı. Bu geziler sırasında muazzam bir hızda çalıştı, böylece yaklaşık 500 portre ve eskiz, muhteşem bir naif Amerikan eserleri koleksiyonu ve daha sonra derslerinde ve kitaplarında kullanılmak üzere 38 farklı kabilenin notları ve izlenimlerini oluşturdu. (Dippie, 2002,49).

Resim no:1 George Catlin, Joc-O-Sot (The Walking Bear, A Sauk Chief from the Upper Missouri), Litografi, 1844, Smithsonian Institution

2.SONRAKİ YILLARI

Catlin, Pittsburgh, Cincinnati ve Buffalo'da çalışmalarının ilk sergilerini açtı. 1836'da eserlerini Albany'ye taşıdı, burada resimlerini bitirdi ve eskizlerinden yeni resimler yaptı. New York'ta ve diğer büyük doğu şehirlerinde bir sergi ve konferans düzenlemeyi ve ardından benzersiz koleksiyonunu ABD hükümeti tarafından finanse edilen büyük bir ulusal müzenin çekirdeği haline geleceğini umduğu Washington'a götürmeyi planladı (Dunlap, 1918,18).

Resim no:2 George Catlin, The Snow-Shoe Dance, Litografi, 1844, Smithsonian Institution

New York'ta, 1837'de açılan "Catlin'in Kızılderililer Galerisi" çok başarılı olmuştu. Bu durum Amerika'nın deneyimleyeceği en kalıcı popüler ilgi alanlarından biri olan ilk "Vahşi Batı" gösterisiydi. Catlin'in beyaz adam tarafından bozulan soylu Kızılderili mesajı birçok insanı rahatsız etti (Eisler, 2013,51). Tüm ihtişamını ve çekiciliğini Washington'daki nüfuzlu arkadaşlarında kullanmasına rağmen, Kongre Catlin'in 1838'de başkentte sergilediği koleksiyonunu satın almadı. Hayal kırıklığına uğramasına rağmen, Kızılderili Galerisi Amerikan halkı tarafından çok beğenilmişti.

1839'da galerisini Londra'ya götürdü ve burada finansal bir başarı yakaladı. Karısı ve iki kızı da onun yanında olarak hep desteklemişti. 1841'de Kuzey Amerika'da Yerli Amerikalılar üzerine ilk kitabını yayınladı. 1845'te Londra'daki gösteriden yorgun dönerken, karısının öldüğü şehir olan Paris'e gitti. Catlin, Baron Wilhelm von Humboldt tarafından finanse edilen, 1852'den 1857'ye Güney Amerika'ya yaptığı resim gezisi dışında, 1870'te New York'a dönene kadar hep Avrupa'da yaşadı. 23 Aralık 1872'de öldü (Lubbers, 1994,79-95).

Resim no:3 George Catlin, 1868. George Catlin papers, undated. Archives of American Art, Smithsonian Institution.

İlk yolculuğuna çıktığında, George Catlin Philadelphia'da bir avukattı sonra minyatür sanatçısı olarak iyeniden yolculuğa çıktı ve avukatlık yapmayı tamamen bıraktı.1832'de St. Louis'ten Missouri Nehri

George Caitlin'in Resimlerinde... The Meric Journal Cilt:5, Sayı:12, Yıl:2021
boyunca 1800 milden fazla yol kat etti (Mulvey, 2002,62-91). On yılın sonunda, 500'den fazla portre,sahne ve manzara resmi yapmış ve şaşırtıcı bir Kızılderili eserleri koleksiyonu oluşturmuştu. Koleksiyonunu büyük Amerikan şehirlerinde sergilemişti ve 1839'da Atlantik'i geçerek Londra'daki Kızılderili Galerisi'ni sonunda Paris ve Brüksel'de de sergiledi (Reddin, 1999,62).

Resim no:4 George Catlin, Buffalo Hunt, On Snow Shoes, Litografi,1844, Smithsonian Institution

Resim no:5 George Catlin, Attacking the Grizzly Bear, Litografi,1844, Smithsonian Institution

3.SANAT HAYATI

Catlin, yalnızca bir ressam değil, kendisini bir bilim adamı, kâşif, yazar ve girişimci olarak da görüyordu. Galerisiyle gezerken o kadar çok borçlandı ki, neredeyse tüm koleksiyonunu kaybetti. Devam etme dürtüsü o kadar güçlüydü ki, 400'den fazla resmi yeniden yarattı ve Kuzey ve Güney Amerika'yı kapsayan 200 ek resim çizmek için daha fazla yolculuk yaptı (Truettner, 1979,82). Kızılderili Galerisi'nin ABD hükümeti tarafından korunmaya değer bir ulusal hazine olduğuna inanıyordu. Dileğinin yerine getirildiğini görece kadar yaşamamasına rağmen, orijinal Kızılderili Galerisi Catlin'in 1872'deki ölümünden yedi yıl sonra Smithsonian'a geldi.

Resim no:6 George Catlin,The Bear Dance, Litografi, 1844, Smithsonian Institution

Resim no:7 George Catlin, Antelope Shooting, Litografi, 1844, Smithsonian Institution

Catlin'in arayışı, sonraki seyahatlerini ve hayatının akışını şekillendiren ömür boyu sürececek bir saplantıya dönüştü. Hedeflerinin peşinde olan bu sanatçı aynı zamanda bir kaşif, tarihçi, antropolog, jeolog, koleksiyoner, gazeteci, yazar, öğretim görevlisi ve destekleyici oldu. Catlin'in hayali, Kızılderili Galerisi'ni ABD hükümetine satmaktı, böylece hayatının eserleri bozulmadan korunacaktı.

Resim no:8 George Catlin, Peh-tó-pe-kiss, Eagle's Rib, a Piegan Chief, Yağlıboya, 1832, Smithsonian Institution

Çeşitli yetkilileri ikna etmek için birkaç başarısız girişimde bulundu daha sonra, 1840'larda Avrupa'da turneye çıktı, burada genellikle Yerli Amerikalıların dansına yer verdi ve daha sonra Vahşi Batı gösterisinin en eski versiyonunu hazırladı. Trajik bir şekilde, 1852'de kişisel borçları nedeniyle orijinal Kızılderili Galerisi'ni satmak zorunda kaldı. Daha sonra hayatının son yirmi yılını koleksiyonunu yeniden yaratmaya çalışarak geçirdi.

Catlin, 1872'de Smithsonian'ın ilk sekreteri Joseph Henry'nin daveti üzerine Washington, D.C.'ye geldi. Catlin o yıl ölümüne kadar Smithsonian'ın "Castle" da bir stüdyoda çalıştı. Bir Philadelphia koleksiyoncusunun dul eşi, 1879'da Smithsonian'a 500'den fazla eserden oluşan orijinal Kızılderili Galerisi'ni bağışladı.

Resim no:9 George Catlin. "Sioux: Ee-ah-sa-pa (Black Rock), Wi-loo-tah-ee-tehash-ta-ma-nee (the Red Thing that Touches the Ground in Marching), daughter of Black Rock, and Oo-ton-nee (White Weasel), wife of Black Rock", Suluboya, 1863, Smithsonian Institution

Resim no:10 George Catlin, The Female Eagle - Shawano, Yağlıboya, 1830, Smithsonian Institution

Resim no:11 George Catlin, Tcha-aés-ka-ding, Grandson of Buffalo Bull's Back Fat, Yağlıboya, 1832, Smithsonian Institution

Resim no:12 George Catlin, The White Cloud, Head Chief of the Iowas, Yağlıboya, 1844/1845, Smithsonian Institution

1830'larda yapılmış 500'den fazla resim ve seyahatlerini anlatan birkaç kitap da dahil üzere tüm çalışmalarını, kaybolan Amerikalı teorisine dayandıran sanatçı George Catlin yaşanan süreçlerin canlı bir tanımını yaptı.

SONUÇ

George Catlin, tüm hayatını Amerikan Kızılderili kültürüne ait malzemelerin ve Amerikan manzara resim sanatının korunmasına adadı. Çoğunlukla koruma çabaları, Amerikan yerlilerini ve çevre konularını kapsıyordu. Ülkenin ilerlemesiyle bunların ilgisiz olduğunu ilan eden popüler on dokuzuncu yüzyıl kavramlarına karşı çıkmıştır Catlin'in ondokuzuncu yüzyıl düşüncesine itirazının bir örneği de Batı tasviriyle ortaya çıkmaktadır. Amerikan Batı'sını tamamen yerli sakinlerden yoksun davetkâr bir pastoral bölge olarak tasvir etmekten ziyade, Catlin, açık alanları endüstri ve medeniyetle yan yana getirerek çatışmalı manzarayı ortaya koymuştur. Catlin, modernite üzerine gelişen Amerikan saplantısından dolayı doğanın kötüye kullanılmasından şikayet etmiştir.

George Catlin, 1830'dan 1838'e kadar Kuzey Amerika kıtasını gezerek yerli halkı ve onların yaşam tarzlarını resimleri ve ve baskı çalışmalarıyla anlattı. Çalışmaları, elliden fazla Kızılderili grubundan altı yüzden fazla portre ve ritüel, avcılık ve günlük yaşam sahnesi ile sonuçlandı. 1830'dan 1836'ya kadar Catlin binlerce kilometre yol kat etmiş ve günümüzde Kuzey Dakota'dan Oklahoma'ya giderek 50'den fazla kabileyi ziyaret etmiştir. Manzaralar ve portreler çizmiş, kabilelerin alışkanlıklarını, geleneklerini ve kültürlerini incelemiş ve belgelemiştir. Plains Kızılderililerini kendi topraklarında belgeleyen ilk sanatçıydı. Catlin kendisini Kızılderili kültürlerinin bir savunucusu olarak görüyordu, ancak son derece romantik bir Kızılderili yaşamı tasviri, Avrupa'daki hastalıklarının ve beyaz yerleşimcilerin Kızılderili topraklarındaki tahribatının yıkıcı etkisini gösteriyordu. George Catlin en çok Amerikan Yerlilerinin resimleriyle tanınmasına rağmen, Amerika Birleşik Devletleri'nin yerli halkları arasındaki deneyimleri hakkında da kitaplar yazdı. 1830'larda Kızılderililerin yok olan kültürlerini belgelemek amacıyla batı sınır bölgelerini geniş bir şekilde gezmiş ve 48 grupta tanışmayı başarmıştır. Yaşadığı dönem, Amerikan hükümetinin politikalarını birçok kabileyi atalarından kalma topraklarından ve Mississippi Nehri'nin batısındaki rezervleri bırakmaya zorlamıştı. Bu dönem, Yerli Amerikalılar için kritik bir zamandı. Catlin'in 1841'de yayınlanan iki ciltlik çalışması, mektuplarının ve saha notlarının bir derlemesidir ve 300'den fazla insan, eser insan ve hayvan çizimini içermektedir. Avrupalıların, 'içkiye ve silaha karşı kurban gittiğini belirten

Catlin' 'dürüst ve onurlu' Kızılderililere yönelik bu muameleden çok rahatsız olduğunu belirtmiştir. Çalışmaları kültürel açıdan önemlidir ve bildiğimiz şekliyle uygarlığın bilgi tabanının bir parçası olarak tarihte yerlerini almıştır.

KAYNAKÇA

Blaine, Martha Royce. (1995). *The Ioway Indians*. Norman: University of Oklahoma Press.

Conn, Steven. (2004). *History's Shadow: Native Americans and Historical Consciousness in the Nineteenth Century*. Chicago: University of Chicago Press.

Cooper, James Fenimore. (2003). *The Last of the Mohicans. 1826. Introduction and notes by Stephen Railton*. New York: Barnes & Noble.

Dippie, Brian W. (1985). *The Vanishing American: White Attitudes and U.S. Indian Policy*. Middletown, CT: Wesleyan University Press.

Dippie, Brian W. (1990). "Catlin and His Contemporaries" *The Politics of Patronage*. Lincoln: University of Nebraska Press.

Dippie, Brian W. (2002). "Green Fields and Red Men" In: *George Catlin and His Indian Gallery*. Eds. George Gurney and Therese Thau Heyman. Washington, DC: Smithsonian American Art Museum.

Dunlap, William. (1918). *History of the Rise and Progress of the Arts of Design in the United States*, 3 vols. New York: George P. Scott.

Eisler, Benita. (2013). *The Red Man's Bones: George Catlin, Artist and Showman*. New York: W. W. Norton.

Lubbers, Karl. (1994). "Strategies of Appropriating the West: The Evidence of Indian Peace Medals." *American Art*, 8, no. 3-4, 79-95.

Mulvey, Christopher, (2002). "George Catlin in Europe." In: *George Catlin and His Indian Gallery*. Eds. George Gurney and Therese Thau Heyman. Washington, DC: Smithsonian American Art Museum, 62-91.

Reddin, Paul. (1999). *Wild West Shows*. Urbana: University of Illinois Press.

Truettner, William H. (1979). *The Natural Man Observed: A Study of Catlin's Indian Gallery*. Washington, DC: Smithsonian Institution Press.

Truettner, William H. (1970). *American Paintings and Sculpture: An Illustrated Catalogue*. National Gallery of Art, Washington.